DE CURAÇAOSCHE COURANT.

Deel XXXIII. ZATURDAG den 13den SEPTEMBER 1845. No. 37

KOLONIALE SECRETARY.

Curaçao den 29 Augustus 1845.

ALZOO de persoon van *REBCA CAPRILES*, alhier woonachtig, zich per rekwest aan den Heer Gezaghebber dezer Kolonie heeft geadresseerd, met verzoek om te mogen verkrygen *Brieven van Manumissie* voor den haar in eigendom aankomenden slaven jongen genaamd JUAN CANSIA, oud 2 jaren, zoon van ISIDORA, zoo is het, dat de Heer Gezaghebber goedgevonden heeft zulks algemeen bekend te maken en een iegelyk, die eenig regt of pretentie op den gemelden slaven jongen mogt sustineren, opteroepen, om binnen den tyd van *drie weken*, na dat deze bekendmaking voor het eerst in de openbare dagbladen zal zyn geplaatst geweest, van hun vermeend regt of pretentie ter Koloniale Secretary dezes eilands aanteekening te doen; zullende, na verloop van dien tyd, de vereischte Brieven van Manumissie verleend worden.

De Koloniale Secretaris,
I. J. RAMMELMAN ELSEVIER Jr.

KOLONIALE SECRETARY.

Curaçao den 4 September 1845.

BY beschikking van den Heer Gezag-[illegible] 384, is de Heer A. F. van Dahlen gekwalificeerd, om den Heer C. Spencer, uit hoofde van ziekte, te assisteren in de waarneming zyner betrekkingen van Boekhouder en Secretaris by de Wees onbeheerde en desolate Boedelkamer alhier.

De Koloniale Secretaris,
I. J. RAMMELMAN ELSEVIER Jr.

MEDEGEDEELD.

Over het begreppelen der gronden by den aanleg van nopaal tuinen.

Het begreppelen der gronden, die van gouvernements wege tot nopaal aanplantingen worden aangelegd, vond in den lateren tyd vele bestryders, en de schryver dezes eenigermate beducht zynde, dat de voorstanders van het niet begreppelen welligt de overhand zouden kunnen behouden, tot mogelyke mislukking van de belangryke resultaten, welke hy zich van de Cochenille teelt op deze Eilanden, mits in alle deelen wel bedreven wordende, voorstelt, vindt zich genoopt, door middel van dit artikel, de belanghebbenden, onder aanpryzing van de begreppeling, daartoe aantemoedigen met de mededeeling van hetgeen deswege geschreven staat in de *grondbeginselen der landbouwkundige scheikunde en geologie, door* JOHNSTON, *Rotterdam* 1844, welk voortreffelyk werk door de belangstellende zorg van Zyne Excellentie den Minister van Kolonien onlangs by het bestuur alhier is ontvangen, zynde van den volgenden inhoud:

" Het is eene opmerkelyke en, schynbaar, eene onverklaarbare waarneming, " dat droogmaking vaak den grond verbetert, waarop, in drooge jaargetyden, de " gewassen gevaar loopen van verschroeid " te worden. Doch na een weinig nadenken, wordt deze daadzaak zeer begrypelyk: Laat *a*, *b* de oppervlakte van den
" *a* ——————— *b* grond, en *c*, *d* de hoogte
" *c* ——————— *d* zyn, waarop het water
" *e* ——————— *f* blyft staan,—onder wel-
" ke geene lozing is, het zy door greppels of " door natuurlyke openingen. De wortels " zullen gereedelyk tot *c*, *d* doordringen; " doch doorgaans zullen zy niet dieper willen afdalen, wegens de ongezonde stoffen, " die zich gewoonlyk in stilstaand water " verzamelen. Zoo er nu een droog jaargetyde komt, en de wortels der planten " niet zeer diep reiken, dan zal de plant, " meer of minder snel, verschroeid worden. " En zoo er, van beneden de lyn *c*, *d*, water komt opzetten, en den bovengrond " bevochtigd, dan zal het dezer schadelyke stoffen, waarin de wortels reeds " vroeger niet wilden indringen, medevoeren, en het gewas doen kwynen en verwelken. Maar men make er eene greppel in, en doe het vlak van het water vallen tot *e*, *f*, dan zullen de regens den ondergrond doorspoelen, en de wortels er " diep in doordringen, zoodat, indien er weder eene droogte komt, daardoor, gelyk [illegible] " kan verliezen, zonder nadeel voor de " planten, dewyl zy nu eenmaal door de, " nog diepere, aardlaag van water voorzien " en gevoed worden."

Wie het verder te doen is om overtuiging door daadzaak, vergelyke thans, na de plaats gehad hebbende langdurige droogte, sommige nopaal aanplantingen, welke in diep gegravene greppels met goed bemeste aarde gevuld, tot eene zekere hoogte zyn opgegroeid, met andere planten, die meer oppervlakkig werden gepoot; de eersten zal hy nog veelal in behoorlyken staat vinden om door hunne sapryke bladeren het Cochenille insekt te voeden, en hy zal nog met eenige lust zyne oogen daarover kunnen laten wandelen, terwyl de aanplantingen, welke niet zoo zorgvuldig werden daargesteld, uitgedroogd en verlept staan, zoo dat men zyne blikken niet zonder eenig gevoel van weerzin daarop gevestigd kan houden.

Het begreppelen der gronden, ter diepte en breedte van 5 á 6 nederlandsche palmen, levert, wel is waar, eene vermeerdering van uitgaaf by den aanleg op, die, ruim gerekend, op drie centen per stek kan komen te staan; maar wat beteekent deze eerste uitgaaf in vergelyking van des jaarlyksche opbrengst van Cochenille van eene wel doorvoede, weeldrig groeijende en doelmatig bevolkte nopaalplant, welke men, matig berekend, gemiddeld op dertig centen schynt te kunnen stellen.

Als het te doen is om voordeel, zy men niet te zuinig in het bekostigen der middelen, die tot het gewenscht resultaat kunnen leiden; en omtrent het begreppelen en bemesten der gronden voor de nopaal kultuur kan het gezegde van UILKENS " wie asch voor zyn klaver koopt, betaalt ze niet, maar wie ze niet koopt, betaalt ze dubbel" allegorisch wel van toepassing worden beschouwd.

De grootst mogelyke opbrengst te trekken van een gegeven terrein, dient steeds het doel te wezen van den practischen landbouwer, en zoo moge dan wel zyn overleg steeds strekken om de beste wyze te leeren kennen, waarop het land bewerkt en behandeld moet worden, in verband tot de meest voordeel gevende gewassen van de streek.

Volgens VON HUMBOLDT ligt Curaçao in de streek der nopalen, maar hoe zien er op onze velden de alhier in het wild groeijende stekelige nopaal uit na eenige maanden droog weder? immers geheel sappeloos; hetzelfde geldt omtrent de fluweele nopaal, thans mede alhier volkomen genaturaliseerd, als dezelve aanvankelyk niet in diep omgewoelde aarde goed gepoot is; desniettemin zal de bekwaamheid van den planter het eigendommelyk bezwaar van dezen dorren landbouw moeten kunnen overwinnen, en daartoe zal hy het maken van diepe en breede greppels, gevuld met vruchtbare aarde van den bovengrond ontleend en goed bemest, gewis zeer dienstbaar vinden.

Hy late zich alzoo niet aftrekken van zyn wezenlyk belang door de beschouwingen optevolgen der zoodanigen, die minder zorg aanpryzen by den aanleg van nopaal aanplantingen; want dit doende, zoude hy spoedig inzien, dat het minst kostbare middel niet altoos het verkieslykste is, en aldra zou hy zich hebben te beklagen het ongedane nagelaten te hebben.

OORDEELVELLING OVER HET MENSCHENVLEESCH.—Een inboorling van het eiland Celebes, welke ten geschenke aan eenen Europeaan aangeboden werd om er als slaaf van gebruik te maken, zegt aldus met eigene overtuiging van den smaak van het menschenvleesch als voedsel. Hetzelve heeft eenen beteren smaak dan het herten-, honden-, rund- en paardenvleesch.— Men eet de vleezige deelen van het hoofd, hersens en ingewanden niet. De lekkerste stukken en dat, wat de opperhoofden altyd voor zich behouden, zyn: het binnenste van de hand tot aan de vingers; daarna het vleesch van de borst en kuiten; dat van de armen en beenen zyn minder lekker van smaak. Eindelyk wordt het vleesch van de buik en rug slechts door het geringe volk en de slaven gegeten.

7,999 SPAANSCHE DUIVELS. In een dagblad van Madrid leest men het volgende: De pastoor de Ministrol de Caldes in Catalonien heeft, terwyl hy de duivels uit eene vrouw, die hy beweerde eene groote menigte van deze helsche zielen te bezitten, uitdreef, zyn oogmerk bereikt om uit het ligchaam van deze ongelukkige, de kleinigheid van 7,999 duivels of duiveltjes, te doen komen. Ongelukkiglyk wederstond een laatste duivel, die zonder twyfel in duivelstreken slimmer was dan zyne medebroeders, met koppigheid al de aanvallen van den goeden pastoor, die alle feestdagen zyne geheime worsteling met den suppoostsatan, in tegenwoordigheid van eene dweepzieke en beangstigde menigte, begon. Het burgerlyk en geestelyk gezag heeft een einde aan dit schouwspel gemaakt.

KOLONIALE SECRETARY.

Curaçao den 12 September 1845.

NAMENS den Heer Gezaghebber dezer kolonie wordt by deze bekend gemaakt, dat de zetting van het brood voor de volgende week, eindigende den 20 dezer als volgt is bepaald: het brood van vyftien Cents moet 23 Oncen wegen en van mindere pryzen naar evenredigheid; zullende het zoogenaamde fransche brood van den voormelden prys een once minder mogen wegen; op pœne als by de Publicatie van den 16 Maart 1824 is vastgesteld.

De Koloniale Secretaris,
I. J. RAMMELMAN ELSEVIER Jr.

Publieke Inschryving.

BENOODIGD zynde tot het bakken van brood voor het Garnizoen, enz. eene hoeveelheid van meer of min *Twaalf Duizend Ponden Tarwe Meel*, gaaf en goed, leverbaar in het Magazyn, zoo sal aan den voordeeligsten inschryver voor het Gouvernement, byaldien de prys hetzelve convenieert, die leverancie worden verleend; waarvoor de biljetten op Maandag, den 15 dezer, tot des voormiddags uiterlyk te 11 ure, ter Administratie van Financien zullen worden aangenomen.

Curaçao den 12 September 1845.

De Administrateur van Financien,
J. PH. BOSCH.

BEKENDMAKING.

IN voldoening aan het besluit van de Regtbank dezer kolonie, dd. 12 Augustus dezes jaars, wordt hierby bekend gemaakt: dat de Heer *C. L. VAN UYTRECHT* en echtgenoot Mevrouw *MARIA CATHARINA SEBELLA VAN UYTRECHT*, geboren *GRAVENHORST*, by onderlinge overeenkomst, van tafel, bed, bywoning en goederen gescheiden zyn, onder de voorwaarden, vervat in de notariele acte van den 28 July d. j. in den inhoud waarvan zy op hun verzoek by bovengemeld besluit gecondemneerd zyn.

De Griffier by de Regtbank,
A. BEAUJON.

Curaçao den 12 September 1845.

Portrait Painting.

PAUL P. DUGGAN offers his services in the above art, during a short stay in Curaçao, and invites attention to some specimens to be seen at his rooms from the works of the best European Artists.

Heere Straat No. 17.

LYST van de ter Koloniale Secretary liggende onafgehaalde brieven, aangebragt sedert de laatste acht dagen.

Petrona Rojer.	B. de Gorter.
Agustin Garcia.	Evelina Contre.
Francois Dionisio.	Louis Sibilly.
Anunciada Leon.	P. T. Kraft.
M. Moora.	Jose Maria Otero.

Curaçao den 12 September 1845.
De Commis, belast met de post-directie,
JOHN C. GAERSTE.

C U R A Ç A O.

Vaartuigen in- en uitgeklaard in de laatste acht dagen.

INGEKLAARD.

Sept. 5, ven. bark Resolucion, E. Peña, Bonaire.
—— 6, sp. gol. Iberia, G. J. R. de Lima, St. Martha.
—— 8, gren. gol. Lafayotte, G. Vos, Rio de Hacha.
—— — ven. gol. Maria Felia, L. Sivilly, La Guayra.
—— — ned. gol. Rigoletto, C. de Haseth Evertsz, St. Domingo.
—— — ned. gol. Grand Orient, H. Evertsz, Bonaire.
—— 9, ven. gol. Traidor Piñeroz, E. Ramirez, Cumarebo.
—— 10, ven. gol. Constitucion, J. E. Dominquez, Coro.
—— — ven. gol. Maria Louisa, E. Lujan, Maracaybo.
—— 11, ven. bark Tres Hermanos, F. Cruz, Aruba.
—— 12, ned. boot Esperanza, D. Marchena, Bonaire.

UITGEKLAARD.

Sept. 5, ned. bark Onderneming, C. Vos.
—— 9, eng. bark [illegible]ary Francis, W. Simmons.
—— — ven. bark Anna Isabel, J. Jurado.
—— — sp. gol. Aurora, J. A. de la Torre.
—— 10, amk. gol. Manson, A. Colman Jr.
—— — ven. gol. Traidor Pi[illegible]erez, E. Ramires.
—— 11, eng. gol. Henry King, J. Hassell.
—— — ven. gol. Constitucion, J. E. Dominquez.
—— — amk brik Gazelle, J. M. Churchill.
—— — ned. gol. [illegible]aria, L. Marconje.
—— 12, ven. gol. Figaro, F. Farias.
—— — ven. bark Resolucion, E. Peña.

SCHYNGESTALTEN DER MAAN.
SEPTEMBER 1845.

N. M. Maandag den 1 te 4 u. 59 m. 's namiddags.
E. K. Dingsdag den 9 te 0 u. 48 m. na middern.
V. M. Maandag den 15 te 5 u. 39 m. 's namiddags.
L. K. Dingsdag den 23 te 7 u. 50 m. 's morgens.

Verleden Zaturdag, den 6 dezer, is de HoogEdel Gestrenge Heer Gezaghebber van Curaçao en onderhoorigheden, aan boord van de nederlandsche schoener AUGUSTINA, kapitein W. C. JONES, naar het onderhoorige eiland Bonaire vertrokken.

Z. M. schoener DE WESP, gekommandeerd door den Luitenant ter Zee 1ste klasse J. F. E. VON RÖMER, is op Woensdag, den 10 dezer, van Suriname binnen deze haven aangekomen.

By deze gelegenheid hebben wy Surinaamsche Couranten tot den 31 Augustus jl. ontvangen. De europesche tydingen in deze couranten loopen slechts tot het begin van July. In dezelven zien wy dat Z. M. Brik de MEERMIN, gekommandeerd door den kapitein Luitenant ter Zee J. A. ZOUTMAN op den 26 Augustus te Paramaribo is aangekomen; zoo mede de nederlandsche Schoener RUDOLPHINA, kapitein J. A. DE HASETH, op den 27, dus met 19 dagen reis van deze haven.

Volgens alhier ontvangene brieven is Z. M. korvet AJAX, gekommandeerd door den Kapitein ter Zee J. LE JEUNE, op den 29 Augustus, en Z. M. Transport schip DORDRECHT, gekommandeerd door den Luitenant ter Zee 1ste klasse P. G. J. DE HAZE BOMME op den 28 in Suriname aangekomen.

Wy vernemen dat het het voornemen is van Zyne Excellentie den Heer R. F. Baron VAN RADERS, benoemd Gouverneur van Suriname, om op aanstaanden Woensdag, den 17 dezer, de reis naar Suriname aantenemen met de Nederlandsche Schoener LA BEAUTE, kapitein *W. F. G. Ellis*; zullende Hoogdeszelfs familie eerst na den afloop der orkaans maanden met Z. M. Brik LYNX, kommandant Kapitein Luitenant ter Zee D. J. BARON RENGERS, volgen.

In den tyd toen Karel de X de Jezuiten zoodanig begunstigde, dat zy een groot getal opvoedings gestichten in Frankryk hadden, verhief zich de stem der natie in de dagbladen en in de kamer der gedeputeerden tegen dit genootschap, en er ging eene wet door in de wetgevende vergadering, welke het aanwezen van dit genootschap in Frankryk verbood. Toen Louis Philippe den troon beklom, zocht hy de genegenheid van den Paus te winnen, ten einde door diens invloed zyne dinastie in Frankryk te bevestigen; hy liet daarom oogluikend het genootschap der Jezuiten zich in Frankryk uitbreiden, en in den laatsten tyd bestond reeds een groot getal opvoedings gestichten van dat genootschap in het ryk.

Dit is een der gevolgen van omwentelingen en dinastie veranderingen; eene oude dinastie zou zulke hulpmiddelen niet noodig hebben om zich te bevestigen.

Sedert de onlusten, welke door de Jezuiten in Zwitserland zyn veroorzaakt, en nadat Eugene Sue in zyne geschriften de oogen der Franschen geopend en hun het gevaar had doen inzien, hetwelk er voort moest spruiten door de heimelyke toelating der Jezuiten in Frankryk, trad de Heer Thiers op in de kamer der volksvertegenwoordigers als handhaver van het volksbelang tegen het misbruik van het gezag. De koning zag zich genoodzaakt om de wet weder in werking te brengen, die het aanwezen van dit genootschap in Frankryk verbiedt; doch op dat dit op eene zachte wyze zou geschieden, trad de koning der Franschen met Z. H. in onderhandeling en liet de Paus zelve de gestichten der Jezuiten in Frankryk ontbinden. De fransche gezant te Romen heeft zekerlyk Z. H. onder het oog gebragt, dat deze maatregel thans eene volstrekte noodzakelykheid is, en misschien de belofte gedaan, dat als de storm weer bedaard zou zyn, men weder ongemerkt de Jezuiten zou toelaten.

Het bestuur van Frankryk handelt even als een schipper, die eene zware windvlaag ziende opkomen, de zeilen laat bergen, doch met oogmerk om dezelven weldra wederom by te zetten, wanneer de storm is overgedreven.

Toen te Tangiers de vrede tusschen Frankryk en Marokko gesloten was, zeide de Maarschalk Bugeaud: de Marokkanen hebben met de pen herwonnen hetgene het fransche leger hun met het zwaard ontnomen heeft. Namelyk de Marokkanen verkregen by dit traktaat van Frankryk, dat de Emir Ab-el-kader in hun land mogt verblyven, aldaar expeditien uitrusten, de Franschen bestoken en na eene nederlaag weer op het grondgebied van Marokko de wyk nemen. Zulks is ook werkelyk geschied. De Emir heeft onlangs een nieuwen inval in Algerie gedaan; hy heeft de stammen, die naby de grenzen van Marokko wonen, in opstand gebragt, en na dat deze opstand gedempt is, ten kosten van veel menschenbloed, is hy naar Marokko terug getrokken, van waar hy de stammen in Algerie in bestendige onrust houdt en op nieuw eene gunstige gelegenheid afwacht om eenen inval in dat grondgebied te doen.

De Franschen echter, om een nieuwen opstand der stammen voortekomen, hebben tot een maatregel de toevlugt genomen, welke zy te voren niet aanwendden, namelyk: alle stammen, die andermaal in opstand [illegible], zyn genoodzaakt geworden hunne geweren aftegeven, die men hen te voren had laten behouden tot zelfsverdediging en de jagt. Die stammen, welke zich tevens aan moord hebben schuldig gemaakt, hebben geene genade bekomen, maar hebben eene razzia moeten ondergaan, waarby alles vernield is, niettegenstaande het smeeken van vrouwen, die men de Franschen had te gemoet gezonden. Zoo is een zekere stam, waar een fransch officier vermoord is geworden, met eene razzia gestraft, en de lyken der verslagenen zyn op een gehoopt op dezelfde plaats, waar de moord heeft plaats gehad. In de oogen der Arabieren is zulk eene daad het zoenoffer voor de schim van den vermoorde.

Alle deze treurtoneelen, zoo wel als het verstikken zoo veler honderde menschen in eene spelonk, waren voortekomen geweest, indien men in het traktaat van Tangiers had bedongen, dat men Mogador eerst zoude terug geven, nadat Abd-el kader het grondgebied van Marokko zoude ontruimd hebben. De Franschen hebben vele diensten van de Arabieren, die hunne bondgenoten zyn. Het is daarom, dat by eene razzia al het geroofde vee aan die bondgenoten wordt afgestaan.

Het getal der engelsche kolonisten op Nieuw Zeeland bedraagt thans zeven duizend zielen, en gedurig komen er nieuwe transporten met kolonisten aan. Onlangs hebben echter de wilden van zekere stam op dat eiland een zeker district overvallen. Zy hebben het vee geroofd, de woningen verbrand en eenige moorden gepleegd. — Hierna is door den gouverneur van Nieuw Zeeland een afgevaardigde naar de hoofden van dien stam gezonden, met afvordering om de bedryvers van die misdaad uitteleveren en het geroofde terug te geven. — Aan deze vordering is niet voldaan; daar-

op is er eene krygsmagt naar dat eiland gezonden, welke, vereenigd met de gewapende magt aldaar, deze stam zal straffen.— Deze straf zal waarschynlyk bestaan in de geheele uitroeijing van den stam; want er moest een geducht voorbeeld van strafoefening gegeven worden, om de veiligheid der kolonisten te verzekeren.

Een paar jaren geleden werden er door de Indianen van zeker eiland in de Stille Zuid Zee de schipbreukelingen van een Amerikaanschen walvischvanger vermoord. Een Amerikaansch oorlogs vaartuig oefende kort daarna eene geduchte wraak uit over dien moord, door eene gewapende magt aan wal te zetten, die dat eiland doorliep en er alle woningen, vruchtboomen en kanoos vernielde.

Toen er in zekere haven van den Indischen Archipel een zeeroover een vaartuig van Batavia aldaar had opgebragt, na de manschappen vermoord te hebben, werd er eene expeditie van Batavia derwaarts gezonden, die deze stad vernielde. Toen later de afgebrandde stad weer was opgebouwd, kwam eene tweede expeditie dezelve op nieuw verbranden. Het is op deze wyze, dat de Europeers hun gezag onder de barbaarsche volkeren kunnen handhaven.

De europesche kolonisatie onder de wilden mislukt gewonelyk. Het is daarom, dat de Noord Amerikanen alle stammen van Indianen, die ten oosten van de Missisipi woonden, naar de landen ten westen dier rivier hebben vervoerd, en dat de Engelschen de geheele indiaansche bevolking van Van Diemensland naar andere kleine eilanden hebben overgebragt. Zulks kan ook eindelyk het geval eens worden met de indianen van Nieuw Zeeland.

Het is den lezer bekend, dat in de smalle landstreek, gelegen tusschen het Andos gebergte en de Stille Zuidzee, de regens zeer zeldzaam zyn, en dat de grond aldaar buitengewoon door den dauw wordt bevochtigd. Hier ten gevolge bestaan de platte daken der huizen uit zeer dunne en ligte bouwstoffen. Een der jongste nummers van de *Liberal* behelst een berigt uit Lima, bevattende dat de inwoners dier stad zich in groote verlegenheid hadden bevonden, toen eene zware regenbui die stad naderde. Zy vreesden, dat deze regenbui zich boven de stad zou uitstorten, ten welke gevolge de daken moesten doorbreken. Doch gelukkiglyk dreef deze bui over de stad heen en stortte zich op de velden uit, zoo dat dezelve der gebouwen geene schade toebragt.

De minister Narvaez, ten einde de wetgevende magt overtehalen om de kerkelyke goederen terug te geven, deed haar de mededeeling, dat hy van Z. H. de verzekering had, dat de erkenning van Isabella II door Z. H. zoude geschieden na deze teruggave; en tevens dat deze erkenning door die der noordsche mogendheden zoude gevolgd worden. De Cortes lieten zich by de neus leiden, en stemden tot deze teruggave; doch volgens de europesche tydingen van den 1 Augustus was de erkenning van Isabelle niet gevolgd, noch door den Paus, noch door het heilige verbond; en men dacht dat noch Z. H. noch de noordsche mogendheden de koningin zouden erkennen, of zy moest een huwelyk aangaan met den oudsten zoon van Don Carlos.

Het geldgebrek van het spaansche gouvernement is zoo groot, dat om in de staatsbehoeften te voorzien, het zeer nadeelige overeenkomsten met de bankiers heeft moeten maken, welke het zelve geld hebben verschoten op de kwikzilvermynen, de tollen en andere staatsinkomsten. Indien de terug gegevene kerkelyke goederen verkocht waren geweest, dan had derzelver bedrag niet alleen kunnen dienen om de staats uitgaven te dekken, maar ook om de staats schulden aftebetalen. Het is waar, dat de Paus en het heilige verbond haar dan even zoo min zouden erkend hebben als thans; doch deze erkenning moet toch eenmaal geschieden; en het is ook het belang van andere volkeren, dat het geschiede. In Pruissen vooral verlangt men zeer naar een handelstraktaat met Spanje, maar niet ligt zal de koning Spanje als eene constitutionele monarchie erkennen; hy zal liever de belangen van zyn volk opofferen, dan zyne monarchale grondbeginselen laten varen.

De keizer van Rusland heeft maatregelen genomen om voortekomen dat het duitsche Katholicismus zich niet in Polen en Rusland indringe. Niet om dat de russische regering het roomsch Katholicismus zoekt te bevoordeelen en het pausselyke gezag zoekt te handhaven, maar uit vrees, dat de hervormings zucht ook de grieksche kerk zal besmetten. De grieksche geestelykheid vreest even zoo zeer een Luther of een Ronge, als de Roomsche kerk.

Het licht der wysbegeerte begint ook in de grieksche kerk doortedringen. Vele Russische geestelyken lezen thans duitsche godgeleerde geschriften. De eeuwgeest is niet te stuiten.

Te Berlyn heeft zich een vrouwen-genootschap tot ondersteuning der Duitsch Katholyke gemeente aldaar (door geldmiddelen) gevestigd. Reeds meer dan honderd vrouwen, meerendeels uit de hoogere standen, zyn tot dit genootschap toegetreden.

Het is eene min of meer bekende daadzaak, dat er in het park te Neuilly en in dat van het koninklyk paleis te Brussel, twee steeds welvoorziene duivenplatten zyn, van welke duiven met ongeloofelyke snelheid heen en weder vliegen. Die duiven dienen tot de briefwisseling tusschen de Koningin der Franschen met hare dochter, de Koningin der Belgen.

Eene voor de Belgische zeemagt hoogstvereerende daadzaak is in Oceanie voor eenigen tyd volbragt. De kapitein d'Hondt, voerende het schip l'Industriel, toebehoorende aan de maritime maatschappy te Brussel, heeft de ontdekking gedaan van drie bewoonde eilanden, aan welke hy respectievelyk de namen van Leopold I, de Koningin Louise en l'Industriel heeft gegeven.

Uit de dagbladen blykt, dat in Londen staat opgerigt te worden eene Zuid-Amerikaansche kompagnie van stoomvaart, kolonisatie en mynbewerking. Die kompagnie staat onder de bescherming van vier Zuid Amerikaansche staten en zal zyn onder het beheer van de vertegenwoordigers dier regeringen alhier. De kompagnie wil eene nederzetting bewerkstelligen op de oevers der rivier Beni, bevaarbaar door hoogst vruchtbare landen over eene lengte van ruim 2000 mylen. Het voorname doel der kompagnie is om handelsbronnen op eene nieuwe schaal te openen, en om eene stoomgemeenschap langs de Amazonen en daarin vallende rivieren daar te stellen met landen, die eenen overvloed van de kostbaarste en zelfs in Europa min bekende voortbrengselen opleveren. De kompagnie belast zich met het geven van nadere inlichtingen aan wie zulks mogt verlangen.

Uit Bogota, in Nieuw Grenada, wordt een droevig ongeluk gemeld. Den 19den Febr. ll. heeft eene ontzettende massa sneeuw en aarde zich losgescheurd van den berg van Paramo de Ruiz en is dezelve voortgegleden over de vlakte van Mariquita, die zich tusschen Sabandia en Lagunella uitstrekt. Zy heeft in hare vaart alles overstelpt, plantaadjen, huizen, menschen en vee, al wat zich in de vlakte bevond. Het juiste aantal der daarby omgekomenen is nog niet bekend, maar voorloopig begroot men het op ruim een duizendtal. Het dagblad van Bogota, hetwelk dit rampverhaal bevat, heeft niet een enkel woord van beklag voor de zoo ongelukkig omgekomen slagtoffers ten beste, maar weidt zeer in het breede uit over den treurige van de groote massa tabak, die er by verloren is gegaan, alzoo de meeste plantaadjen tabaksgronden waren.

Vaarwel

AAN DEN HOOG WELGEBOREN HEER
R. F. BARON VAN RADERS.

Vaarwel, vergeet ons niet in Surinames dreven,
Wanneer ge in schooner oord een' andre wereld ziet,
Een' ruim're werkkrings spheer uw nyvre geest doet leven,
En niets aan Curaçao U de herinn'ring biedt.

O Neen vergeet ons nooit, schoon ver van ons gescheiden,
Toch blyve Curaçao steeds dierbaar aan uw hart;
Welk lot of standplaats ook op d'aarde U moog verbeiden,
Steeds dierbaar zy het U door voorspoed en door smart.

Dan waartoe toch deez wensch? Zoudt gy haar ooit vergeten,
Deze U zoo dierbre plek, uw eden op deze aard,
Waar gy sinds dertig jaar uw leven hebt gesleten,
Waar gy een wezen vondt uw' eedle ziel zoo waard.

Waar ook 't halstarrig lot zyn roede op U deed drukken,
En 't dierbaarste U ontroofde en weergaf aan den grond,
Waar zoo veel blyvend goeds uw pogen mogt gelukken
En gy zoo menigwerf, der vriendschaps-weerklank vondt!

O, neen 't was noodeloos; gy kunt haar nooit vergeten,
Die plek, waar uwe ziel nog hangt aan 't schoon verschiet,
En 't is dus voor my zelf, dat ik my durf vermeten
U toe te roepen Ach! vergeet, vergeet my niet!

Vergeet my niet, wanneer myn wenschen zich vervullen,
Uw arbeid vruchten draagt, 't geluk uw pogen kroont,
Wanneer ge U door den damp des wierooks ziet omhullen,
Waarmede men naar eisch uw edel streven loont.

O neen vergeet my niet, my, dien sinds vele jaren
Uw lot ter harte ging, die deel nam in uw smart,
Die, wordt myn beê verhoord en moge God U sparen,
Steeds dankbaar wezen zal in 't U genegen hart.

A. J. P.

Curaçao den 12 September 1845.

AAN DEN HOOG WELGEBOREN HEER
R. F. BARON VAN RADERS.

Vergeet my niet, schoon gy my zult begeven,
En U de vreugd te Suriname begroet!
Vergeet my niet, schoon wy gescheiden leven!
En hier, waar ik ook zoek, myn oog U niet ontmoet!
Als g'in een vriendenkring te Paramaribo zyt gezeten,
Denk dan aan my, zoudt gy uw vriend vergeten?
Denk dat ik roep, schoon gy my niet en ziet:
Vergeet, vergeet my niet!

X.

De Guano.—De beroemde reiziger, Prof. Pöppig, meldt, dat men in Peru onderscheidene soorten van Guano onderscheidt. Volgens de kleur is er Guano pardo (graauwe), rojo (roode), en blanco (witte). De laatste komt dikwyls voor, wordt ook zeer gezocht en goed betaald; men schryft hem vooral de eigenschap toe, om den grond goed te verwarmen. Voorkomen, weekheid en reuk brengen tot het vermoeden, dat de witte Guano de bovenste en laatste laag is, die men voorzigtig van de diepere afneemt. De geringste soorten zyn de korrelige of poederachtige, die waarschynlyk van de diepste, het meest ontleedde lagen genomen zyn. By de bemesting moet men met groote voorzigtigheid te werk gaan, daar te groote hoeveelheid, gebruik van eene te sterke soort of juist invallend gebrek van water, zeer verderfelyk kan worden. Men moet de Guano, zonder eenige vermenging met andere ligchamen, in kleine hoeveelheid aan de wortels der afzonderlyke vruchtboomen brengen en in maïsplantingen het zuivere poeder in smalle vorens strooijen, die naby de stengels der in ryen geplante maïsstruiken, door handarbeid, getrokken worden. De uitkomst dezer manier van bemesting is in Peru zeer groot.

Pöppig geeft een uitvoerig verslag van het voorkomen en het ontstaan van den Guano. De meestal lage en zandige kust van Peru springt hier en daar met landspitsen uit, die in hooge en rotsachtige voorgebergten eindigen; zy zyn onvruchtbaar. Deels bestaat de voet dezer voorgebergten uit klippen, die zich als korte riffen zeewaarts uitstrekken, deels liggen groepen kleine eilanden er voor. Zy hebben eene krytkleur en zyn in de wintermaanden steeds met eene nevellaag omringd. Komt men op eenen helderen morgen kort voor zonsopgang naby, dan bieden zy eenen verrukkelyken aanblik. De effene vlakten zyn in onduidelyke als golvende beweging, veroorzaakt door de zamengedrongene scharen van witte en graauwe zeevogels, die daar gezellig den nacht overbrengen, eer zy met het volle daglicht de reis naar zee aannemen.

Het is geene overdryving, wanneer men het getal op millioenen schat; en men begrypt slechts dan de mogelykheid van hun bestaan, wanneer men weet, welke naauwelyks geloofelyke menigte van visschen en dieren van lager klassen de tropische zeeën in de nabyheid der kusten bevolken. Onder die vogelen valt vooral de pelikaan in het oog; maar ook cormozanen, verscheidene soorten van meeuwen; stormvogels, en ware wolken van graauwe zeezwaluwen zyn daar gelyktydig met het opzoeken en grypen van hun buit bezig. Velen zullen zich met dit oogmerk wel 20 en meer mylen van de kust verwyderen. Des avonds verkondigen donkere, zich van den horizont der zee scheidende liniën den terugkeer des digte zwermen naar hunne slaapplaatsen. Vermoeid vallen de vogelen neder, en er verloopt langen tyd, eer er onder deze menigte eenige rust komt, die echter in geenen tyd van den nacht gansche stilte wordt. De vraatzucht der zeevogels staat in verhouding tot hunne snelle spysvertering. Men kan gemakkelyk eene berekening van de stoffen maken, die zy uitwerpen, en zich binnen eene zekere periode verbazend moeten ophoopen.—Neemt men aan, dat op een dier kleinste eilanden slechts 500,000 vogels den nacht doorbrengen—hetgeen even zoo ver beneden de wezenlykheid blyft als de verdere veronderstelling, dat elke vogel een lood uitwerpt—dan geeft dit voor een geheel jaar 182,500,000 lood — 570,312 centenaars. Pöppig noemt het met reden eene gewaagde veronderstelling, dat de Guano uit uitwerpselen van dieren van voor den zondvloed bestaan zoude.—Deze meststof begint een handelartikel van belang te worden, daar de proeven van landhuishoudkundigen in Engeland en Frankryk met den besten uitslag bekroond zyn. Men neemt aan, dat vooral de stikstof, die er in is, deze gunstige resultaten voortbrengt.—De stikstofhoudende mest werkt niet alleen daardoor, dat hy zyne stikstof op de planten overbrengt, maar ook nog, dewyl hy aan de plant de assimilerende kracht verschaft, die zy noodig heeft, om eene grootere menigte stikstof uit den dampkring te kunnen opnemen. Naar de ontleeding van verschillende soorten van Guano door Payen en Boussingault gedaan, is de inhoud stikstof wisselend tusschen 4,98 en 13,95 procent, en naar eene ontleding van Girardin stygt de inhoud tot 16,86 procent.

Volgens de berigten, overgemaakt door den Gezant in China, vindt men op de Westkust van Afrika, ongeveer op 400 kilometers ten Noorden van de Kaapstad, eene groep kleine eilanden of rotsen, Angra Pequena genoemd, waarvan de grond ter hoogte van ongeveer een meter met guano is bedekt. Deze ontdekking is nieuw en reeds hebben, zoo men zegt, meer dan 150 Engelsche schepen ladingen daarvan ingenomen. Angra Pequena ligt op ongeveer 120 kilometers van de noordelyke grenzen van het grondgebied van de Kaap.

Volgens het onderzoek schynt de Guano van Angra, in kwaliteit met die van de Zuidzeeën gelyk te staan. In de baai van False Bay, op ongeveer 16 kilometers ten zuid-oosten van de Kaapstad gelegen, bevindt zich een klein eiland met guano bedekt, maar die schynt niet van zoo goede kwaliteit te zyn, als die van Angra Pequena.

Kolonie van jonge misdadigers.—Te Mettray, in Frankryk, bestaat sedert vyf jaren eene nederzetting, welke door ware vrienden der menschheid werd opgerigt in de overtuiging, dat men, by het verbeteren van misdadigers, met de jonge deugnieten moet aanvangen, van welken men met grond verbetering kan verwachten, en welke men in allen gevallen aan den verderfelyken invloed der gevangenissen, waarin men hen wierp, om hen tegen het nog verderfelyker voorbeeld hunner ouders vry te waren, onttrekken moet. De Vereeniging neemt de jongens uit de gevangenissen en tuchthuizen, en houdt hen drie jaren in deze kolonie, waar zy in den landbouw en in eenige handwerken, welke men op het land noodig heeft, onderwezen worden. Wanneer zy de kolonie verlaten, dan verschaft de Vereeniging hun het noodige werk by dezen of genen grondeigenaar, of ander werksman, en doet zich geregeld van hun gedrag verslag geven, dat vervolgens in het openbaar in de kolonie wordt voorgelezen. Men wil hen op deze wyze eene kunstmatige familie bezorgen, by ontstentenis van hunne eigene, en op deze wyze hunne morele eigenschappen ontwikkelen. In de kolonie zelve worden zy in familiën afgedeeld, waarvan elke uit veertig jongens bestaat, een afzonderlyk huis bewoont, en onder de leiding van een hunner staat, dien zy zelf uit hun midden daartoe gekozen hebben. De eerste huizen werden uit daartoe byeenverzamelde giften gebouwd, de overigen door de kolonisten zelven. Tegenwoordig bevinden er zich drie honderd jongens in dit gesticht, en negentig zyn er reeds sedert de oprigting ontslagen geworden. Van deze laatsten hebben zich negenenzeventig onberispelyk gedragen. Zes middelmatig, een zit gevangen, en vier zyn wegens misdaden veroordeeld geworden. Wanneer de verhouding der verbeterden dezelfde blyft, dan is de uitkomst grooter, dan men zich had durven voorstellen. Het toezigt in de kolonie is zeer streng, doch vrygevig, waarvan ten bewyze kan strekken, dat de jongens hunne volle vryheid hebben en zy niettemin geene poging doen om weg te loopen, iets het welk — naar men zegt — slechts een of twee maal gebeurd is. Zy, die de kolonie verlaten hebben, en in bedroefde omstandigheden verkeeren, vinden steeds in deze inrigting een gastvry toevlugtsoord, zoo lang zy in dien tusschentyd niets strafwaardigs bedreven hebben; en velen hunner hebben hiervan reeds gebruik gemaakt, om der verzoeking tot diefstal te ontgaan.

De kolonie bestaat voor het tegenwoordige uit tien huizen, voor de kolonisten, eene kerk, het huis van den direkteur of opzigter, werkplaatsen en pakhuizen, en is in alle opzigten aan het toenemen. Er wordt tegenwoordig een locaal gebouwd, waarin de in voorraad afgewerkte landbouw werktuigen, welke in de kolonie vervaardigd worden, ten verkoop gesteld zullen worden. De reeds in werking zynde werkplaatsen vormen kleedermakers, schoenmakers, schrynwerkers, smids, touwslagers, wagenmakers, klompenmakers, metselaars en mandenmakers. Het bestuur is zamengesteld uit acht personen en een kapellaan; veertien onderopzigters, en twee schoolmeesters. Dit personeel schynt zeer talryk voor het getal jongens, doch men wilde juist in den beginne het toezigt zoo volkomen maken, als maar immer mogelyk zoude zyn, tot dat de kolonie een zedelyk standpunt zoude verkregen hebben; en het getal der jongens kan nu nog aanmerkelyk toenemen, voor dat men noodig zal hebben het bestuur te vergrooten. De hulpmiddelen bestaan ten deele uit vrywillige bydragen, gedeeltelyk uit datgene, wat de minister van binnenlandsche zaken voor het onderhoud der jongens betaalt, als schadeloosstelling voor de onkosten, die zy in de gevangenis zouden veroorzaakt hebben. Hy geeft namelyk voor elken knaap tachtig centimen per dag, en voor de intree-onkosten veertig frs. Dit bedroeg in 1843 eene som van 60,662 frs. De zuivere opbrengst der werkplaatsen was 14,614 frs. Verscheidene departementen teekenden voor 17,400 frs. De geregelde ontvangst bedroeg 93,081 frs.—De buitengewone ontvangst bestond uit de bydragen van het ministerie van binnenlandsche zaken groot 40,000 frs. Van den minister van justitie 12,000, van den minister voor het openbaar onderwys 3,000 frs.; van partikuliere personen 38,800 enz. in het geheel dus op 112,051 frs. welke met het fonds in kas van 16,000 en de gewone ontvangsten eene totale som vormden van 221,978 frs. De gewone uitgaven van allerlei aard beliepen 109,919 frs. en de buitengewone (byna geheel aan nieuwe gebouwen) 67,225 frs. in het geheel dus 168,144 frs. In het eerste jaar kostte ieder kolonist, alles by elkander gerekend, 1 fr. 72 cent. per dag; in het laatste jaar 1 fr. 41 cent. en met de getalvermeerdering der kolonisten zullen de kosten nog meer verminderen, zoo dat men hopen kan, dat in eenige jaren de onkosten door de regelmatige ontvangsten gedekt zullen worden, en dit te meer, wanneer de landbouw en de werkplaatsen meer zullen opleveren. Dan ware het vraagstuk opgelost, om namelyk de jeugdige misdadigers met niet grootere onkosten dan zy in de gevangenissen veroorzaakten, in de open lucht en goed op te voeden; want de opvoeding te Mettray is niet alleen beter dan die, welke men zelfs in de gevangenis geven kan, maar zelfs beter dan die, welke kinderen in gewone omstandigheden van hunne behoeftige ouders ontvangen. Tot nogtoe is de uitkomst van dien aard geweest, dat zich op onderscheidene plaatsen dergelyke inrigtingen hebben gevormd, als te Petit Bourg en andere. Deze inrigting van vaderlyke verzorging van eene tot nogtoe uit de maatschappy uitgestooten en bykans met geweld tot misdaad en ondeugd gedreven klasse, ligt in den waren geest van onzen tyd, doch is slechts een stip in het groote geheel.